

Ανοικτή Επιστολή

Προς τα Μέλη της Επιτροπής Παιδείας της Βουλής των Αντιπροσώπων

Επειδή, κατά τρόπο συστηματικό και φορτικά επίμονο, εμφορούμενοι από οργή και αγανάκτηση, κάποιοι και κάποιες από εσάς χαρακτηρίζετε την ακαδημαϊκή κοινότητα ως να αποτελείται από ένα συρφετό από (σταχυολογώ): «ανάξιους να λαμβάνουν την αμοιβή τους», «αχρείους» που «προσβάλλουν την δημόσια αιδώ», «παράνομους», «αυθαίρετους», ένα «βασιλείο της διαφθοράς», «ανεξέλεγκτους» κ.λπ., σας παρακαλώ να συγκεκριμενοποιήσετε επακριβώς το περιεχόμενο αυτών των επιθετικών προσδιορισμών και εν γένει των κατηγοριών, για να διαφωτίσετε πληρέστερα την κυπριακή κοινωνία.

Την ίδια στιγμή, ως ακαδημαϊκός ερευνητής και ως πολίτης της Κυπριακής Δημοκρατίας, αισθάνομαι αποτροπιασμό για τους χαρακτηρισμούς που διατυπώνετε, χωρίς φειδώ, χωρίς αιδώ, όπως επίσης και ηθικά και πνευματικά προσβεβλημένος. Τα αισθήματα αυτά τα συμμερίζονται, είμαι βέβαιος, όλα τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας. Θεωρώ πως δεν έχετε κανένα απολύτως δικαίωμα να διασπείρετε, υπό την κάλυψη ενός αόριστου συλλογικού κατηγορητηρίου, συκοφαντίες κατά προσώπων ή κατά του Ιδρύματος. Η στάση σας, δυστυχώς, ελέγχεται αυστηρά αφού ταυτίζεται με κατάχρηση της εξουσιαστικής σας θέσης με αποτέλεσμα την αλόγιστη εξύβριση και υπονόμηση προσώπων και θεσμών.

Σας καλώ, λοιπόν, να εκθέσετε ενώπιον της κοινωνίας λεπτομερή αποδεικτικά στοιχεία και αδιαμφισβήτητα τεκμήρια της «αναξιοσύνης» μας και της «αχρειότητας» μας, για να περιοριστώ μόνο σε δύο από τους προσφιλείς χαρακτηρισμούς σας.

Σας καλώ, επίσης, με πλήρη σεβασμό προς όσα μέλη της Επιτροπής Παιδείας εκφράζουν παρόμοιες απαξιωτικές και υβριστικές τοποθετήσεις και αμετροεπίς

αφορισμούς, των οποίων την ακεραιότητα του χαρακτήρα τους, την εντιμότητα και τη νομιμοφροσύνη τους ουδόλως αμφισβητώ, να προβληματιστούν μήπως η παραμονή τους στην εν λόγω Επιτροπή, με δεδομένη την προκατάληψη, το μένος και την αγανάκτησή τους για την «ακαδημαϊκή αλητεία» του Πανεπιστημίου Κύπρου, παραβιάζει ένα ουσιώδη θεσμικό και δεοντολογικό κανόνα, εν ολίγοις ένα συστατικό στοιχείο της διαβουλευτικής δημοκρατίας. Ότι, δηλαδή, θα ήταν εξαιρετικό αδόκιμο και αήθες, να κριθεί το μέλλον ενός ακαδημαϊκού ιδρύματος, που τυγχάνει διεθνούς αναγνώρισης, από ορισμένα μέλη μιας Επιτροπής που τελούν υπό το κράτος ασυγγράτητου μένους και εκδικητικής οργής.

Αυτό που χρειάζεται ο τόπος είναι νηφάλιους πολιτικούς, που με σύνεση και ορθολογισμό, συγκροτημένη σκέψη και όχι αφοριστικές γενικεύσεις και μειωτικούς χαρακτηρισμούς του συρμού, θα καθορίσουν πολιτικές για τη σωτηρία του τόπου. Το Πανεπιστήμιο Κύπρου είναι πια ένα συστατικό στοιχείο της σύγχρονης κυπριακής ιστορίας και θα ήταν παντελώς άδικο να καταστραφεί από πολιτικούς που διαπνέονται από ανεξέλεγκτη και επίμονη οργή εναντίον των «ανάξιων» και «αχρείων» πανεπιστημιακών.

Κυριάκος Δημητρίου
Καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης
Πανεπιστήμιο Κύπρου